

Ystävyys punnitaan, kun elämä kolhii. Joukkuepeli perustuu siihen, että toveria ei jätetä.

HIFK-fanin elämä muuttui

● Kulkemamme polku muuttaa välillä suuntaansa arvaamatta. Näin kävi **Petri Mattaselle**, 38, neljä vuotta sitten. Ilman ennakkovaroitusta hänen aivoissaan katkesi verisuoni.

Pete vietti puoli vuotta teho-osastolla kamppaillen elämästään. Silmänräpäyksessä hän oli menettänyt kykynsä liikkua, puhua ja niellä. Hänen mielensä toimi kuitenkin kirkkaasti ja hän kuuli ympäristön äänet.

Tänään Pete istuu pyörätuolissa. Hän on saapunut kotoaan Oulun asumispalveluyksiköstä kuukauden kuntoutusjaksolle Synapsiaan Helsinkiin. Peten elämä on muuttunut joukkuepeliksi, hän ei pärjää ilman ympärivuorokautista ulkopuolista apua. Mies näkee sen verran huonosti, ettei yksin liikkuminen onnistu. Ajan kanssa hän on terapiassa opetellut uudestaan syömään ja puhumaan. Motivaatio kuntoutumiseen on kova. Eteenpäin men-

nään pikkuhiljaa, askel kerrallaan.

Pete kertoo kaikkien elämänarvojensa muuttuneen. Tai siis melkein kaikkien, yksi tietty jääkiekkjoukkue on säilyttänyt asemansa mylläkässä. Joukkuepelistä on siinäkin kyse, sitä Pete eniten arvostaa.

Yllätysvierailu joukkueesta

Elämä on elämistä varten, Pete neuvoo minua. Sanat putoilevat häneltä hitaasti ja vaivalloisesti, tuike silmissä kertoo paljon. Raavaan miehen vatsassa lentelee juuri nyt perhosia: hänelle on tulossa odotettuja vieraita.

- HIFK on minulle lapsieni lisäksi kaikki kaikessa, 30 vuotta samaa joukkuetta kannattanut Lapin poika Pete mainitsee ja kertoo poikansa Janin olevan kymmenvuotias, tytär Jenni on kahdeksan.

Pian ovelle koputetaan. Sisään marssivat edustus- ja maajoukkueen jyrkevä pakki

Jere Karalahti, joukkueenjohtaja Sakari Lindfors ja valmentaja Harri Rindell. HIFK pitää huolta omastaan.

- Peteä vannoutuneempaa fania ei voi olla olemassakaan, Karalahti toteaa ojentessaan Petelle tuliaisista sisältävän kassin. Sen uumenista löytyy joululahjoja Peten lapsille: joukkueen signeeraamia t-paitoja ja julisteita.

Karalahden sanoin lätkä on lätkää, siinä sattuu ja tapahtuu ja kaikkeen on oltava koko ajan valmis. Samaa voisi sanoa elämästä - ja Petestä.

- Todellinen fani on sellainen, joka jakaa aina kannustusta, meni joukkueella hyvin tai huonosti, miettii Rindell.

Hän kuvailee fanien ja joukkueen välistä kanssakäymistä ystävyudeksi, jossa punnitaan muutakin kuin voittojen ja tappioiden määrää. Hiljaa mietin, kuinka vammautuminen on koetinkivi monelle ihmis-suhteelle. Vain todelliset ystävät seisovat

rinnalla myös vaikeina aikoina.

Kaksi vuoroin kolhittua, Pete ja HIFK, ovat pysyneet yhdessä ja yhdessä myös pärjätään. Tässä joukkueessa on kova työmoraaali.

- HIFK:illä on taisteluhenkeä. Olemme pystyneet kääntämään tiukat pelit voitoksemme monta kertaa nimenomaan päätöserän kovalla yrityksellä, luen Karalahden kertovan joukkueensa kotisivuilla.

Samaa henkeä on Petellä, jonka asenne on, että aina pitää yrittää. Kerta toisensa jälkeen mies nousee Synapsian kävelymatolle ottamaan hapuilevia askelia. Joka päivä hän kohtaa rajansa toiminta- ja puheterapiassa. Kuntoutumisessa joutuu pistämään kaikkensa peliin.

Karjalaiset hakivat oppia

● Karjalan Tasavallan vammaisjärjestöt ja sosiaaliministeriön sosiaalisen integraation osaston edustaja viipyivät maassamme vajaan viikon, jona aikana heidät tutustutettiin Invalidiliiton toimintaan. Lisäksi käytiin neuvotteluja yhteistyöstä. Vieraat olivat erityisen kiinnostuneita suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan syntymisestä ja kehityksestä sekä Invalidiliiton roolista yhteiskunnassamme.

Vammaisia ihmisiä koskevassa lainsäädännössä on Venäjällä puutteita, eikä valtion budjetissa ole tarpeeksi rahaa vammaisten parissa toteutettaviin hankkeisiin. Yhteiskunta ei ole kyennyt hyväksymään vammaisia tasavertaisiksi yhteiskunnan jäseniksi. Vammaiset tuntevat huonosti oikeuksiaan. Syyskuussa Karjalassa oli Suomiviikko. Moni hämmästyi huomattaessaan, miten paljon Suomessa on saatu aikaan 20 vuodessa sosiaali- ja terveydenhuollossa.

- Olemme täällä nähneet, miten yhteiskunta huolehtii omistaan ja kuinka vammaisia kohdellaan. Pyrimme luomaan omille kansalaisillemme niitä oikeuksia, mihin olemme Suomessa tutustuneet. Se kehitys, mitä Karjalan vammaisasioissa tällä hetkellä tapahtuu, on suurelta osin Suomen ansiota, kertoi ministeriön edustaja Anatoly Gusarov ja lisäsi, että elokuussa 2003 on Karjalassa hyväksytty suunnitelma esteettömästä yhteiskunnasta.

Kaupunki kutsui vammaiset kylään

● Helsingin kaupunki juhlisti Kansainvälistä vammaistenpäivää 3.12.2003 järjestämällä vastaanoton kaupungintalolla. Vieraat koostuivat paikallisten vammaisjärjestöjen edustajista, pääkaupunkiseudun vammaisneuvostosta sekä vammaisfoorumista. Paikalle saapuneista 220:stä vierasta huomattava osa käytti pyörätuolia. Tilaisuuden isäntänä toimi apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri.

Vastaanotolla esiintyi vammaisia eri alojen taiteilijoita. Lämmittelymusiikista vastasi bändi Legendat ja pääohjelmasta huolehtivat laulaja Sari Talja ja koomikko Hyde Hyytiäinen. Tilaisuus alkoi kuohuviinitarjoilulla ja päättyi buffé-tarjoiluun. Siirtyminen juhlatiloihin sujui hankaluudesta, vaikka käytössä oli yksi hissi.

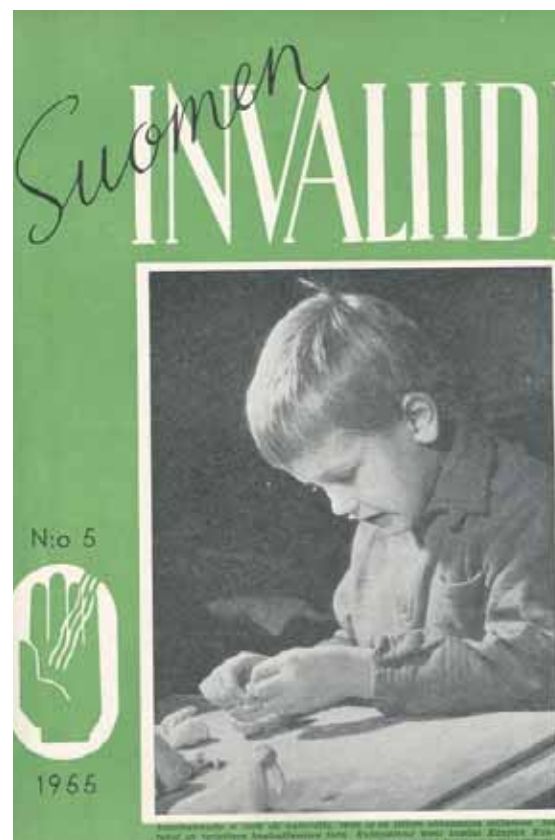
Euroopan vammaisten vuoden 2003 tavoitteena oli parantaa vammaisten yhdenvertaisia mahdollisuuksia osallistua yhteiskuntaelämään, lisätä tietoisuutta vammaisten henkilöiden asemasta ja oikeuksista sekä estää vammaisten kansalaisten syrjäytymistä ja syrjintää.

Yksilöllisesti yhdessä

● Synapsiassa on tuotettu uusi esite, joka kertoo Invalidiliiton Käpylän kuntoutuskeskuksen henkilöstöstä ja osaamisesta, tutkimuksesta ja koulutuksesta, toimintatavoista, arvoista, kuntoutujista ja palveluista. Esite on julkaistu suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

Käpylän kuntoutuskeskuksen tehtävänä on tuottaa julkista palvelujärjestelmää tukevia kuntoutuspalveluita henkilöille, joilla on selkäydin- tai aivovaurio.

IT-lehteä edelsi Suomen Invaliidi -lehti.

Juhlakirja kertaa menneitä

● Invalidiliiton Käpylän kuntoutuskeskus juhli viime syksynä 50-vuotisjuhlaansa, jonka kunniaksi julkaistiin Hannu Alarannan toimittama kirja "Invaliidien uusin aikaansaannos, 50 vuotta uusiutuvaa erityiskuntoutusta". Kirja kertoo Suomen Siviili- ja Asevelvollisuusinvalidiiden Liitto ry:n vuonna 1953 rakennuttaman kuntouttamiskeskuksen 50 toimintavuodesta.

Juhlakirja koostuu pääasiassa lehtileikkeistä, menneitä aikoja lähestyttäen muun muassa henkilöstön vuosien varrella laatimien ammatillisten artikkelien kautta.

Kirjaan on otettu mukaan myös Invalidityö -lehden ja sitä edeltäneen Suomen Invaliidi -lehden artikkeleita, jotka sopivasti täydentävät kuntoutuksen ammattilaisten raportteja.

*Tiedustelut: Invalidiliiton Käpylän kuntoutuskeskus
Pub. (09) 777 071*